

Arrest

nr. 88 897 van 3 oktober 2012
in de zaak RvV X / II

In zake: X

Gekozen woonplaats: X

tegen:

de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen.

DE WND. VOORZITTER VAN DE IIde KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X, die verklaart van Servische nationaliteit te zijn, op 18 juli 2012 heeft ingediend om de nietigverklaring te vorderen van de beslissing van 25 juni 2012 van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen tot weigering van inoverwegingname van een asielaanvraag in hoofde van een onderdaan van een veilig land van herkomst.

Gezien titel I *bis*, hoofdstuk 2, afdeling IV, onderafdeling 2, van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien het administratief dossier.

Gelet op de beschikking van 21 augustus 2012, waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 19 september 2012.

Gehoord het verslag van rechter in vreemdelingenzaken N. MOONEN.

Gehoord de opmerkingen van advocaat M. KALIN, die *loco* advocaat N. VAN LOOY verschijnt voor de verzoekende partij en van attaché C. MISSEGHERS, die verschijnt voor de verwerende partij.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. Nuttige feiten ter beoordeling van de zaak

Op 7 juni 2012 dienen verzoekende partij en haar echtgenote een asielaanvraag in.

Op 19 juni 2012 wordt verzoekende partij gehoord op de zetel van het Commissariaat-generaal.

Op 25 juni 2012 neemt de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen de beslissing tot weigering van inoverwegingname van een asielaanvraag in hoofde van een onderdaan van een veilig land van herkomst. Dit is de bestreden beslissing waarvan de motivering luidt als volgt:

“S., S.

Nationaal nummer: (...)

CG nummer: (...)

DVZ nummer: (...)

Asielaanvraag: 07/06/2012

Overdracht CGVS: 15/06/2012

U werd gehoord op 19 juni 2012 van 9u00 tot 10u20 op de zetel van het Commissariaat-generaal, bijgestaan door een tolk die het Albanees machtig is.

A. Feitenrelaas

Volgens uw verklaringen bent u een Ashkali geboren in Dracevo (Macedonië). In 1998 verhuisde u naar Servië en u beschikt over de Servische nationaliteit. U bent afkomstig uit de regio Belgrado. Uw levensomstandigheden waren echter slecht. Zo woonde u in barak en diende u papier, ijzer en afval te verzamelen om te kunnen overleven. U werd op straat lastiggevallen en geslagen door Serviërs die de spullen weggooiden die u had verzameld. Uw kinderen werden gepest op school en één keer probeerden onbekenden uw dochter F. te ontvoeren. Enige tijd geleden, in 2012, vielen drie of vier onbekende Serviërs binnen in uw barak. Enkel u en uw partner B. K. (O.V. ...) waren aanwezig. U werd geslagen en uw partner werd aangerand. U diende geen klacht in naar aanleiding van deze feiten. Enige tijd later ging u wel naar de politie om te melden dat u op straat was lastiggevallen en geslagen toen u afval verzamelde. U vermeldde deze inval niet. Tot slot voegde u toe dat u ziek bent. Hoewel u in Servië medische verzorging kreeg heeft u nog steeds pijn. In juni 2012 verliet u Servië samen met uw partner. Jullie reisden legaal naar België met jullie Servische paspoorten. Jullie zijn de paspoorten echter onderweg verloren. Op 7 juni 2012 diende u in België een asielaanvraag in. U beschikt over een geboorteakte dd. 26 januari 2012, de geboorteakte van uw partner dd. 24 augustus 1998, de geboorteaktes van uw kinderen, uw rijbewijs, en attesten betreffende uw medische behandeling in Servië.

B. Motivering

Na onderzoek van uw verklaringen en alle stukken aanwezig in uw administratief dossier dient vastgesteld te worden dat uw asielaanvraag niet in overweging genomen kan worden.

Artikel 57/6/1, eerste lid van de Vreemdelingenwet bepaalt dat de Commissaris-generaal voor de Vluchtelingen en Staatlozen bevoegd is om de aanvraag tot erkenning van de vluchtelingenstatus in de zin van artikel 48/3 of tot het bekomen van de subsidiaire beschermingsstatus in de zin van artikel 48/4, die ingediend wordt door een onderdaan van een veilig land van herkomst of door een staatloze die voorheen in dat land zijn gewone verblijfplaats had, niet in overweging te nemen wanneer uit zijn verklaringen niet duidelijk blijkt dat, wat hem betreft, een gegronde vrees voor vervolging bestaat in de zin van het internationaal Verdrag betreffende de status van vluchtelingen, ondertekend te Genève op 28 juli 1951, zoals bepaald in artikel 48/3 of dat er zwaarwegende gronden zijn om aan te nemen dat hij een reëel risico loopt op het lijden van ernstige schade, zoals bepaald in artikel 48/4.

Een land van herkomst wordt als veilig beschouwd wanneer op basis van de rechtstoestand, de toepassing van de rechtsvoorschriften in een democratisch stelsel en de algemene politieke omstandigheden kan worden aangetoond dat er algemeen gezien en op duurzame wijze geen sprake is van vervolging in de zin van het internationaal Verdrag betreffende de status van vluchtelingen, ondertekend te Genève op 28 juli 1951, zoals bepaald in artikel 48/3 of dat er geen zwaarwegende gronden zijn om aan te nemen dat de asielzoeker een reëel risico loopt op het lijden van ernstige schade, zoals bepaald in artikel 48/4. Bij KB van 26 mei 2012 werd Servië vastgesteld als veilig land van herkomst.

Bovenstaande brengt met zich mee dat een asielaanvraag enkel in overweging wordt genomen indien een onderdaan van een veilig land duidelijk aantoonbaar dat er wat hem betreft een gegronde vrees voor vervolging of een reëel risico op het lijden van ernstige schade bestaat.

Er die te worden opgemerkt dat u mbt de door u aangehaalde problemen met Servische medeburgers niet aannemelijk gemaakt heeft dat u voor deze problemen geen of onvoldoende beroep kon doen – of bij een eventuele herhaling ervan in geval van een terugkeer naar Servië zou kunnen doen - op de hulp van en/of bescherming door de in Servië aanwezige autoriteiten - met wie u overigens nooit problemen heeft gekend (CGVS, p. 7) - en dat er aldus zwaarwegende gronden zouden zijn om aan te nemen dat er voor u een reëel risico zou bestaan op vervolging in de zin van de Vluchtelingen conventie of het lijden van ernstige schade zoals bepaald in de definitie van subsidiaire bescherming. U stelde weliswaar dat u in 2012 één keer naar de politie ging om te melden dat u lastiggevallen en geslagen was op straat (CGVS, p.7). U beschikt echter niet over enig (begin van) bewijs van uw klacht. U verklaarde in dit verband dat de politie zei dat de door u aangehaalde feiten niet ernstig waren en dat u verder moest gaan werken (CGVS, p. 6). U nam niet het initiatief om te vragen naar een andere agent of de politiechef. Evenmin wendde u zich tot een ander politiekantoor (CGVS, p. 6). Daarna nuanceerde u overigens uw intiële bewering en stelde u dat de politie u wel degelijk vroeg of u de daders kende (CGVS, p. 7). Bevreemdend is ook dat u, hoewel u uw politie bezoek situeerde na de inval in uw woning, hier geen enkele melding van maakte tijdens uw bezoek aan de politie (CGVS, p. 7). Indien de politie niet op de hoogte wordt gesteld van feiten kan ze hiertegen vanzelfsprekend ook niet optreden.

Uit de informatie aanwezig op het Commissariaat-generaal blijkt bovendien dat er in Servië geen systematische op Roma betrekking hebbende mensenrechtenschendingen gepleegd door de Servische autoriteiten plaatsvinden. De Servische autoriteiten en de Servische politie garanderen voor alle etnische groepen, met inbegrip van de Roma, wettelijke mechanismen voor de detectie, vervolging en bestraffing van daden van vervolging. Indien men meent onrechtmatig behandeld te zijn/worden door de Servische politie en meent dat rechten geschonden zijn/worden, bestaan in Servië meerdere mechanismen – die ook toegankelijk zijn voor Roma - om politieel wangedrag aan te klagen bij hogere autoriteiten. De Servische overheid onderneemt immers stappen om geweld en discriminatie tegen minderheden te voorkomen. Uit de informatie van het Commissariaat-generaal blijkt dat er weliswaar binnen de Servische politie nog steeds een aantal (belangrijke) hervormingen noodzakelijk blijven, maar dat de Servische politie beter functioneert. Hierdoor benadert ze meer de internationale maatstaven. Dat de politie beter functioneert, is onder meer het gevolg van de implementatie van de politiewet van 2005, die grote organisatorische veranderingen van de politiediensten met zich meebracht. Wangedrag van politieagenten wordt niet zonder meer gedoogd. Dit blijkt eveneens uit de oprichting van een intern controleorgaan binnen de politiediensten, dat klachten behandelt die met het optreden van de politie te maken hebben. De Servische overheid wordt bijgestaan door de "OSCE (Organization for Security and Co-operation in Europe) Mission to Serbia". Onder impuls van de OSCE wordt een verhoogde aandacht besteed aan de trainingen van de politieofficieren, de strijd tegen de georganiseerde misdaad, de zogenaamde community policing, de public relations en communicatie. Door het geheel van deze vermelde maatregelen kon de Servische politie betere resultaten - onder meer in de strijd tegen de georganiseerde misdaad - voorleggen. Gelet op voorgaande meen ik dat er gesteld kan worden dat in geval van eventuele (veiligheids)problemen de in Servië opererende autoriteiten aan alle Servische onderdanen ongeacht hun etnische origine voldoende bescherming bieden en maatregelen nemen in de zin van artikel 48/5 van de Belgische Vreemdelingenwet d.d. 15 december 1980.

Betreffende uw slechte levensomstandigheden dient opgemerkt te worden dat dit een problematiek is van louter socio-economische aard die niet ressorteert onder de toepassings sfeer van de Vluchtelingenconventie noch onder de bepalingen van de definitie subsidiaire bescherming. U slaagde er in dit verband evenmin in om enig (begin van) bewijs te leveren van stappen die u als Servisch staatsburger zou ondernomen hebben om iets aan uw situatie te veranderen. U wist immers enkel te vertellen dat u naar een sociale dienst was geweest, waar u gezegd werd dat u te jong was om steun te krijgen. Gevraagd naar de naam en het adres van deze dienst moest u echter het antwoord schuldig blijven (CGVS, p. 3). U beschikt tevens niet over enige documenten ter staving van een aanvraag voor sociale steun.

In dit verband dient tevens gewezen te worden op de actuele situatie van de Roma in Servië. Roma in Servië hebben inderdaad vaak te kampen hebben met problemen en achterstelling op het vlak van onder meer onderwijs, gezondheidszorg, arbeid en huisvesting, wat zich onder meer uit in slechte levensomstandigheden en armoede. Deze situatie is evenwel het gevolg van een samenloop van diverse factoren en kan niet herleid worden tot één enkel gegeven of de loutere etnische origine en vooroordelen die bestaan t.a.v. de Roma (bv. ook de algemene economische malaise in Servië, culturele tradities waardoor Roma-kinderen al vroeg van school worden gehaald, ... spelen evenzeer een rol). Uit de informatie van het Commissariaat-generaal blijkt dat de Servische overheid zich niet inlaat met een actief repressiebeleid ten aanzien van minderheden, waaronder Roma, en dat haar beleid gericht is op de integratie van minderheden en niet op discriminatie of vervolging. Algemeen genomen is in Servië het kader voor de bescherming van de rechten van minderheden aanwezig en worden de rechten van de minderheden ook gerespecteerd. De Servische overheid beperkt zich niet tot het louter tot stand brengen van de nodige (anti-discriminatie)wetgeving, maar formuleert tevens concrete plannen ter verbetering van de moeilijke sociaal-economische positie en discriminatie inzake gezondheidszorg, onderwijs, tewerkstelling, van de Roma.

Er kan hieruit geconcludeerd worden dat mogelijke gevallen van discriminatie binnen de Servische context in het algemeen niet beschouwd kunnen worden als een vervolging in de zin van de Conventie van Genève. Om te oordelen of discriminatoire maatregelen op zich een vervolging in de zin van de Conventie betekenen, dienen immers alle omstandigheden in overweging dienen te worden genomen.

Het ontzeggen van bepaalde rechten en een discriminerende bejegening houden op zich geen vervolging in vluchtelingen rechtelijke zin in. Om tot de erkenning van de status van vluchteling te leiden moeten het ontzeggen van rechten en de discriminatie van die aard zijn dat zij aanleiding geven tot een toestand die gelijkgeschakeld kan worden met een vrees in vluchtelingen rechtelijke zin. Zulks houdt in dat de gevreesde problemen dermate systematisch en ingrijpend zijn dat fundamentele mensenrechten worden aangetast waardoor het leven in het land van herkomst ondraaglijk wordt. Eventuele problemen van discriminatie in Servië hebben echter niet die aard, intensiteit en draagwijdte om als vervolging te worden beschouwd, tenzij eventueel in bijzondere, zeer uitzonderlijke omstandigheden, waarvan kan

aangenomen worden dat er over bericht wordt en/of dat deze bijgevolg gedocumenteerd kunnen worden. Bovendien kan geenszins zonder meer afgeleid worden dat de Servische autoriteiten niet bij machte of onwillig zijn om in deze problematiek op te treden en bescherming te bieden. Om dezelfde redenen is er ook geen sprake van een reëel risico op het lijden van ernstige schade in de zin van artikel 48/4, §2 van de Vreemdelingenwet.

Tot slot verwees u naar uw gezondheidsproblemen. Uit uw verklaringen en uit de door u neergelegde medische attesten blijkt dat u in Servië wel degelijk toegang had tot de gezondheidszorg. U stelde dat u ondanks de behandeling nog steeds pijn lijdt en daarom naar België bent gekomen (CGVS, p. 7).

Medische problemen op zich houden echter geen verband met de criteria bepaald in artikel 1, A (2) van het Verdrag van Genève, zoals bepaald in artikel 48/3, noch met de criteria vermeld in artikel 48/4 inzake subsidiaire bescherming.

De informatie waarop deze beslissing gebaseerd is werd als bijlage aan het administratieve dossier toegevoegd.

De overige documenten bevestigen enkel uw identiteitsgegevens en deze van uw gezinsleden, welke niet betwist worden.

C. Conclusie

Steunend op artikel 57/6/1 van de Vreemdelingenwet beslis ik uw asielaanvraag niet in overweging te nemen.”

2. Over de rechtspleging

Artikel 39/72, § 1 *juncto* artikel 39/81, twee lid van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen (hierna: de vreemdelingenwet) bepaalt als volgt:

“De verwerende partij bezorgt de griffier binnen acht dagen na de kennisgeving van het beroep het administratief dossier, waarbij ze een nota met opmerkingen kan voegen.”

De verwerende partij heeft *in casu* geen nota met opmerkingen toegestuurd.

3. Over de ontvankelijkheid

Waar verzoekende partij *in fine* van het verzoekschrift vraagt “in hoofddorde de betwiste beslissing van Commissariaat Genereaal te hervormen en aldus verzoeker de hoedanigheid van vluchteling in de zin van artikel 1, A, lid 2 van de Conventie van Genève toe te kennen; In subsidiaire orde verzoeker de subsidiaire bescherming toe te willen kennen” dient opgemerkt te worden dat de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen (hierna: de Raad) overeenkomstig artikel 39/2, § 2 van de vreemdelingenwet uitspraak doet, bij wijze van arresten, als annulatierechter. De Raad is derhalve niet bevoegd om verzoekende partij een vluchtelingenstatuut toe te kennen of subsidiaire bescherming te verlenen. Ambtshalve wordt vastgesteld dat, in de mate dat het beroep dit tot voorwerp heeft, het niet ontvankelijk is.

4. Onderzoek van het beroep

4.1 In het eerste middel voert verzoekende partij de schending aan van artikel 48/3 van de vreemdelingenwet.

Ter adstruering van het middel zet verzoekende partij het volgende uiteen:

“Schending van artikel 48/3 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Doordat het CGVS beslist dat verzoeker niet in aanmerking komt voor de vluchtelingenstatus;

Terwijl artikel 48/3 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen bepaalt dat: (...)

De Commissaris - Generaal is van oordeel dat de asielaanvraag van verzoeker niet in overweging kan worden genomen gelet op het feit dat verzoeker, als onderdaan van een veilig land van herkomst, niet aannemelijk zou kunnen maken dat er wat hem betreft een gegronde vrees voor vervolging of een reëel risico op het lijden van ernstige schade zou bestaan in de zin van het internationaal Verdrag betreffende de status van vluchtelingen.

*

De Commissaris - Generaal stelt vooreerst dat verzoeker m.b.t. de door hem aangehaalde problemen niet aannemelijk zou hebben gemaakt dat hij voor deze problemen geen of onvoldoende beroep kon doen - of bij een eventuele herhaling ervan in geval van een terugkeer naar Servië - zou kunnen doen op de hulp van en/of de bescherming van de in Servië aanwezige autoriteiten.

Verzoeker verklaarde nochtans uitdrukkelijk dat de politie de door hem aangehaalde feiten onvoldoende ernstig vond om verder te onderzoeken en dat verzoeker verder diende te gaan werken.

De neerbuigende houding van de politiediensten naar verzoeker toe, spreekt boekdelen.

Hoe kan verzoeker een begin van bewijs leveren aangaande de door hem ingediende klacht, indien verzoeker gewoonweg weggewimpeld, zelfs afgescheept worden door de politie?

Het mag dan ook niet verwonderen dat verzoeker niet naar een andere agent of de politiechef heeft gevraagd of dat hij zich niet tot een ander politiekantoor hebben gewend.

De algemene houding naar Roma toe is immers duidelijk: zij worden gediscrimineerd en bij hun vragen om hulp worden zij compleet genegeerd.

Een en ander blijkt duidelijk uit de door verzoeker bijgebrachte artikels onder stuk 3. Er kan geen twijfel over bestaan dat de Roma zowel door de Servische burgers als door de politie en de regering nog vaak worden beschouwd als minderwaardig en zo ook worden behandeld.

*

Ten tweede is de Commissaris - Generaal de mening toegedaan dat er in Servië geen systematisch op Roma betrekking hebbende mensenrechtenschendingen gepleegd worden door de autoriteiten.

Uit de bijgebrachte documentatie blijkt echter het tegendeel.

De Servische autoriteiten nemen nog onvoldoende maatregelen om de mensonwaardige behandeling van de Roma een halt toe te roepen en gaan hierin zelf overigens ook niet vrijuit.

De Servische autoriteiten zetten de Roma vaak uit hun huis, zonder een verdere oplossing voor de verschillende families na te streven of zonder nog maar de mening van de Roma hieromtrent te vragen om desnoods gezamenlijk tot een oplossing voor de problemen te komen.

Het gegeven overigens dat de Servische politie beter zou functioneren, betekent nog niet dat de politie naar behoren functioneert en op correcte wijze handelt wat betreft de Roma.

Uiteraard hangt men de consequente discriminaties tegenover Roma niet aan de grote klok.

*

De bemerking van de Commissaris - Generaal als zouden de slechte levensomstandigheden waarmee verzoeker geconfronteerd worden louter van socio-economische aard zijn, is nogal kort door de bocht.

De Roma wordt net de toegang tot scholen, arbeidsmarkt e.d. ontzegd omwille van hun etnische afkomst.

Hoewel er in Servië inderdaad sprake is van een algemene economische malaise, is het toch wel treffend dat 90% procent van de Roma precies door werkloosheid worden getroffen.

Het louter formuleren van plannen teneinde de situatie van de Roma te verbeteren, is onvoldoende. Deze plannen moeten uiteraard ook nog tot uitvoer worden gebracht."

In het tweede middel voert verzoekende partij de schending aan van artikel 48/4 van de vreemdelingenwet.

Ter adstruering van het middel zet verzoekende partij het volgende uiteen:

"Schending van artikel 48/4 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Doordat de CGVS beslist dat verzoeker zelfs niet in aanmerking komt voor de subsidiaire bescherming;

Terwijl artikel 48/4 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen bepaalt dat: (...)

Verzoeker is van oordeel dat de huidige situatie in Servië voor hem en zijn familie allerm minst veilig is en dat een terugkeer naar zijn land voor verzoeker alleszins grote risico's inhoudt op de aantasting van zijn fysieke integriteit.

De situatie is voor verzoeker tot op heden nog steeds van een dergelijke ernst dat indien de Raad van oordeel is dat wanneer verzoeker niet in aanmerking komt voor de erkenning als vluchteling, verzoeker toch minstens subsidiaire bescherming moet worden toegekend op basis van artikel 48/4 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

3. BESLUIT

In hoofde van verzoeker bestaat wel degelijk de vrees voor vervolging in de zin van artikel 1, A, lid 2 van de Conventie van Genève. De motieven die in de beslissing worden aangehaald doen hieraan geen afbreuk."

4.2 Vooreerst dient opgemerkt te worden dat de commissaris-generaal de bestreden beslissing heeft genomen, overeenkomstig de bevoegdheid die hem werd toegekend door artikel 57/6/1 van de vreemdelingenwet. Deze wetsbepaling voorziet dat de commissaris-generaal bevoegd is om de aanvraag tot het verkrijgen van de vluchtelingenstatus en de subsidiaire beschermingsstatus ingediend door een onderdaan van een veilig land van herkomst of door een staatloze die voorheen in dat land zijn gewone verblijfplaats had, niet in overweging te nemen wanneer uit de verklaring van deze onderdaan niet duidelijk blijkt dat er een gegronde vrees voor vervolging bestaat in de zin van het Internationaal Verdrag betreffende de status van vluchtelingen, ondertekend te Genève op 28 juli 1951 en goedgekeurd bij wet van 26 juni 1953 (hierna de Vluchtelingenconventie), zoals bepaald in artikel 48/3 van de vreemdelingenwet of niet blijkt dat er zwaarwegende gronden zijn om aan te nemen dat hij een reëel risico loopt op het lijden van ernstige schade, zoals bepaald door artikel 48/4 van de vreemdelingenwet.

Binnen zijn bevoegdheid, zoals omschreven in artikel 39/2, § 2 *juncto* artikel 39/2, § 1, derde lid van de vreemdelingenwet komt het de Raad niet toe zich bij de beoordeling van de asielaanvraag in de plaats te stellen van de commissaris-generaal. De Raad herhaalt dat hij als annulatierechter een administratieve beslissing aan de wet toetst. In deze hoedanigheid treedt de Raad niet op als rechter in hoger beroep die op aanvraag van de rechtzoekende de ware toedracht van de feiten gaat beoordelen. Als annulatierechter onderzoekt de Raad enkel of de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen in redelijkheid is kunnen komen tot de gedane vaststelling van de feiten en of er in het dossier geen gegevens voorhanden zijn die met die vaststelling onverenigbaar zijn. Dit impliceert dat de Raad in het kader van een annulatieberoep geen uitspraak kan doen over een eventuele schending van de artikelen 48/3 en 48/4 van de vreemdelingenwet. Een onderzoek naar de eventuele schending van de artikelen 48/3 en 48/4 van de vreemdelingenwet houdt immers per definitie een feitencontrole in, waarvoor de Raad als annulatierechter niet bevoegd is. In het kader van een marginale toetsing wordt de aangeklaagde onwettigheid slechts dan gesanctioneerd wanneer daarover geen redelijke twijfel kan bestaan, m.a.w. wanneer de beslissing kennelijk onredelijk is.

Verzoekende partij gaat niet akkoord met de appreciatie van haar verklaringen door de commissaris-generaal en betoogt dat de Roma wel degelijk ernstig gediscrimineerd worden. Zij verwijst naar de bij haar verzoekschrift gevoegde documentatie, onder meer internetartikels van *Amnesty International* betreffende de situatie van Roma in Servië.

Uit de stukken van het administratief dossier blijkt dat de commissaris-generaal rekening heeft gehouden met de situatie van de Roma in Servië.

De wetgever heeft in een specifieke procedure voorzien tot niet in overwegingname voor de behandeling van asielaanvragen afkomstig uit landen die zijn aangemerkt als veilig land van herkomst. Met het koninklijk besluit van 26 mei 2012 tot uitvoering van het artikel 57/6/1, vierde lid, van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen, houdende de vastlegging van de lijst van veilige landen van herkomst, B.S. 1 juni 2012 (hierna: KB van 26 mei 2012) is een lijst van veilige landen van herkomst vastgelegd. Een land van herkomst wordt als veilig beschouwd wanneer op basis van de rechtstoestand, de toepassing van de rechtsvoorschriften in een democratisch stelsel en de algemene politieke omstandigheden kan worden aangetoond dat er algemeen gezien en op duurzame wijze geen sprake is voor vervolging in de zin van het Internationaal Verdrag betreffende de status van vluchtelingen, ondertekend te Genève op 28 juli 1951, zoals bepaald in artikel 48/3, of dat er geen zwaarwegende gronden zijn om aan te nemen dat de asielzoeker een reëel risico loopt op het lijden van ernstige schade, zoals bepaald in artikel 48/4 (artikel 57/6/1, tweede lid van de vreemdelingenwet). Bij KB van 26 mei 2012 (artikel 1) werd Servië opgenomen in de lijst van 'veilige landen'. Waar verzoekende partij verwijst naar bepaalde internetartikel volstaat dit niet om Servië niet langer te beschouwen als 'veilig land'.

In het 'verslag aan de koning' van het KB van 26 mei 2012 wordt vermeld dat de minister, bevoegd voor de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen, aan de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen een "*goed onderbouwd advies (heeft) gevraagd over welke landen op de lijst dienen te worden geplaatst*". Bovendien bepaalt artikel 57/6/1 van de vreemdelingenwet uitdrukkelijk dat de beoordeling of een land een veilig land van herkomst is dient te steunen op een reeks informatiebronnen waaronder in het bijzonder informatie uit andere lidstaten van de Europese Unie, Verenigde Naties voor de Vluchtelingen, de Raad van Europa en

andere relevante internationale organisaties. *In casu* blijkt uit de landinformatie over Servië toegevoegd aan het administratief dossier, dat de commissaris-generaal onder meer rekening heeft gehouden met de informatie van “*Amnesty International Annual Report 2011-Serbia 13/05/2011*” bij de beoordeling of Servië een veilig land van herkomst is. Verzoekende partij betwist niet dat zij de Servische nationaliteit heeft. Aangezien verzoekende partij afkomstig is uit een land dat is aangemerkt als een veilig land van herkomst geldt het vermoeden dat er in hoofde van verzoekende partij geen vrees voor vervolging of een reëel risico op ernstige schade aanwezig is. “*Het komt toe aan de asielzoeker om substantiële redenen op te geven waaruit blijkt dat, in zijn specifieke omstandigheden, zijn land van herkomst niet als veilig kan worden beschouwd. (...) Slechts indien, ná individueel onderzoek, blijkt dat de asielzoeker geen of onvoldoende elementen naar voren brengt waaruit blijkt dat hij in zijn land van herkomst daadwerkelijk wordt vervolgd of een reëel risico loopt op ernstige schade, zal zijn asielaanvraag niet in overweging worden genomen.*”, (Parl.St., 2011-2012, DOC 53 1825/003, 7).

Ut de bestreden beslissing blijkt dat de commissaris-generaal verzoekers verklaringen aan een grondig onderzoek heeft onderworpen. Verzoekende partij meent evenwel dat uit de “*neerbuigende houding*” van de politiediensten in Servië blijkt dat zij als Roma wordt gediscrimineerd en dat “*hun vragen om hulp worden genegeerd*”. Zij meent dat de Servische autoriteiten onvoldoende maatregelen nemen en zich beperken tot het ‘formuleren van plannen teneinde de situatie te verbeteren maar deze plannen niet ten uitvoer brengen’. Zij betoogt dat de huidige situatie voor de Roma in Servië “*allerminst veilig*” is.

Verzoekende partij meent ten onrechte dat de commissaris-generaal geen aandacht heeft besteed aan de context waarbinnen haar problemen moeten worden geplaatst, met name de discriminatie van de Roma bevolking in Servië, nu de commissaris-generaal voor de beoordeling van de veiligheid van Servië tal van bronnen heeft geconsulteerd en haar verklaringen grondig heeft onderzocht. Bovendien beschikt de commissaris-generaal over een appreciatiemarge om te oordelen of uit de verklaringen afgelegd door de verzoekende partij ‘duidelijk’ blijkt dat er een gegronde vrees voor vervolging bestaat in de zin van het Vluchtelingenverdrag, zoals bepaald in artikel 48/3 van de vreemdelingenwet of dat er zwaarwegende gronden zijn om aan te nemen dat zij een reëel risico loopt op het lijden van ernstige schade, zoals bepaald in artikel 48/4 van de vreemdelingenwet. Uit het neergelegde administratief dossier en uit de bestreden beslissing blijkt dat de commissaris-generaal geenszins is voorbij gegaan aan de Roma-origine van verzoekende partij en de aangebrachte problematiek inzake de politiediensten en Servische autoriteiten alsook de levensomstandigheden van de Roma in Servië. Verzoekende partij geeft weliswaar aan niet akkoord te gaan met de appreciatie van de door haar aangebrachte gegevens door de commissaris-generaal en betoogt dat de Roma gediscrimineerd worden en Servië niet veilig is voor de Roma, doch zij laat na de motieven die aan de basis liggen van de bestreden beslissing te weerleggen. Zij beperkt haar betoog door een loutere verwijzing naar documenten van Amnesty International en een internetartikel ‘*PVDA-ams-Roma conferentie Belgrado*’, maar maakt hiermee geenszins aannemelijk dat de vaststellingen die de commissaris-generaal heeft gedaan incorrect zijn of dat de commissaris-generaal op kennelijk onredelijke wijze tot zijn besluit is gekomen.

De middelen zijn, in de mate dat ze ontvankelijk zijn, ongegrond.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Enig artikel

Het beroep tot nietigverklaring wordt verworpen.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op drie oktober tweeduizend en twaalf door:

mevr. N. MOONEN,
dhr. M. DENYS,

wnd. voorzitter,
griffier.

De griffier,

De voorzitter,

M. DENYS

N. MOONEN